

Nr 80.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1932 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående åtgärder för vinnande av mera skyndsam handläggning av torrläggningsärenden.

(2:a avd.)

Jordbruksutskottet har till behandling i ett sammanhang förehåft följande inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen:

1) I: 195 av herr *Asplund*, likalydande med II: 307 av herr *Hage m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte fortast vidtaga sådana åtgärder, att ett enklare och mera utgifts- samt tids- och arbetsbesparande system åstadkommes vid utarbetandet av planer och förberedandet för igångsättandet av utdikningsföretag — särskilt sådana av mindre omfattning — även som att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådana anordningar, främst genom ställandet av tillräcklig jordbruksteknisk arbetskraft till förfogande, så att det undvikes, att igångsättandet av arbetsföretag av här nämnt slag uppskjutes eller förhindras på grund av den existerande bristen på dylik arbetskraft,

2) II: 380 av herrar *Selberg* och *Wikström*, vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att vid den utredning, som verkställes rörande ändrade grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond, även vissa i motionen berörda synpunkter måtte vinna beaktande,

3) II: 381 av herr *Lövgren m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om åläggande för vederbörande förrättningsman att slutföra utredningen beträffande reglering av vissa delar av Kalix älv (vid den s. k. Räktforsen i Norrbottens län) snarast möjligt och i så god tid, att förslag till det egentliga arbetets genomförande kan föreläggas nästkommande års riksdag, försåvida icke arbetet kan inrangeras under beteckningen »beredskapsarbeten» och anslag till dess påbörjande redan denna riksdag kan beslutas.

Beträffande de skäl, som åberopats som stöd för framställningarna, får utskottet — i den mån de icke här nedan beröras — hänvisa till motionerna.

Över motionerna har i vederbörlig ordning inhämtats yttrande från lantbruksstyrelsen. Beträffande det i motionen II: 381 behandlade spörsmålet har lantbruksstyrelsen bifogat ett yttrande från förutvarande lantbruksingenjören i Norrbottens län Erik Lindqvist. Sagda yttranden finnas såsom *bilagor* fogade vid detta utlåtande.

Gällande
grunder för
understöd-
jande av torr-
läggnings-
företag.

Enligt gällande grunder för understödning utan återbetalningsskyldighet av torrlägningsföretag (kung. den 11 juni 1926, nr 257, med däri genom kung. den 27 juni 1929, nr 215, gjord ändring) skall — såsom första förutsättning för dylikt bidrag — förslag till företagets utförande vara upprättat vid syneförrättning enligt vattenlagen, varjämte beträffande företaget skall verkställas den ytterligare utredning, varom lantbruksstyrelsen meddelar föreskrifter. Ärendet prövas därefter av Kungl. Maj:t, som fastställer arbetsplanen.

Motionernas
innehåll.

Såsom lantbruksstyrelsen i sitt förenämnda yttrande berört ha samtliga ifrågavarande motioner samband med varandra i sådant avseende, att de i desamma påtalade förhållanden direkt anknyta sig till möjligheten att med de arbetskrafter, som för närvarande stå till disposition på lantbruksingenjörsdistrikten, tillgodose allmänhetens krav på skyndsamt handläggning av förekommande torrlägningsarbeten.

Beträffande i dylikt hänseende framförda önskemål har i motionen II: 380 — närmast med utgångspunkt från förhållandena i Norrbottens län — tagits sikte på frågan om beredande av ökade extra arbetskrafter för ifrågavarande ändamål samt förenklande av arbetsmetoderna. Motionärerna ha också upptagit en annan vid sidan av ämnet något liggande fråga, nämligen ett enligt motionärernas mening föreliggande önskemål att enklare vägars anläggande med tillhjälp av den uppgrävda dikesjorden skulle få ingå i företagen.

Motionerna I: 195 och II: 307 (motiveringen återfinnes i motionen II: 306 sid. 9) syfta i samma riktning, och motionärerna framhålla därvid särskilt betydelsen från arbetslöshetssynpunkt av att förekommande företag utan dröjsmål må kunna igångsättas.

Slutligen har i motionen II: 381 uppmärksamheten från berörda synpunkter riktats på den utredning beträffande reglering av vissa delar av Kalix älv (Räktforsen), för vars utförande 1929 års riksdag beviljat särskilt anslag.

Utskottet.

De av motionärerna framförda synpunkterna i fråga om den administrativa handläggningen av ärenden rörande torrlägningsföretag synas väl värda beaktande. Att nu rådande förhållanden på sagda område böra betecknas som icke tillfredsställande synes nämligen uppenbart, vilket lantbruksstyrelsen jämväl vitsordat. Utskottet har i berörda hänseende inhämtat vissa upplysningar bland annat rörande den omfatt-

ning, vari på lantbruksingenjörernas handläggning beroende förrättningar hunnit avslutas under de senaste åren (se bil. C). Av dessa framgår, att procenttalet av de under visst år avslutade förrättningar i förhållande till under samma år inkomna ärenden varit stadigt sjunkande och under de senaste åren utgjort allenast 46 procent. Antalet till ett följande år balanserade förrättningar har därigenom ökats och för de sista åren uppgått till cirka 50 procent. Att en så betydande balans föreligger måste från flera synpunkter betecknas som ett avsevärt missförhållande, icke minst från den även i motionerna antydda synpunkten, att torrlägningsföretagen äro mycket lämpliga objekt för sysselsättning av arbetslösa.

Då det nu gäller frågan om avvägbringande av en bättre ordning i förevarande avseende må först behandlas spörsmålet om förenkling och förbilligande av det nuvarande tillvägagångssättet vid handläggning i allmänhet av torrlägningsärendena. På sätt lantbruksstyrelsen erinrat har ett förenklat syneförfarande sedan år 1927 under vissa förutsättningar författningsenligt medgivits, vilket i stor utsträckning tillämpats i fråga om särskilt de norrländska dikningsföretagen. Huruvida någon ytterligare förenkling beträffande den rättsliga behandlingen av förevarande ärenden är att tillråda torde, med hänsyn till den garanti staten måste anses berättigad kräva, få anses underkastat viss tvekan. Beträffande praktiska förenklingar vid upprättande av ritningar och handlingar till torrlägningsföretag torde däremot, på sätt lantbruksstyrelsen jämväl antytt, vissa åtgärder — utöver redan vidtagna — böra tagas under övervägande under aktgivande dock på de krav, som ur olika synpunkter måste ställas på förrättningsakternas tydlighet och beständighet. I nu omhandlade avseende förutsätter emellertid utskottet — i betraktande särskilt av vad lantbruksstyrelsen anfört — att vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt att genomföra de förbättringar, som visa sig möjliga. Någon särskild framställning från utskottets sida torde alltså icke härvidlag vara erforderlig. Vidkommande behovet av ökade arbetskrafter framgår även av lantbrukstyrelsens yttrande att sagda fråga redan är aktuell och jämväl på grund av särskilda framställningar underställd Kungl. Maj:ts prövning. Utskottet anser för sin del — icke minst med hänsyn till omnämnda uppgifter rörande arbetsbalansens ökning — oundgängligt, att åtgärder vidtagas för ökning av berörda arbetskrafter genom anställande av extra personal, som givetvis bör i främsta rummet placeras inom distrikt, där behovet av balansens undanröjande är mest trängande. Förslag i nu berörda hänseende torde alltså böra föreläggas nästkommande års riksdag.

Beträffande frågan om genomförande av ett särskilt — enklare och billigare — förfaringssätt i fråga om mindre dikningsföretag framgår av lantbruksstyrelsens yttrande, att utredningsmännen rörande ändrade grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond

förordat, att dikningsföretag av mindre omfattning borde avskiljas från förevarande understödsverksamhet, samt att i samband med eventuellt understödjande av dylika företag i annan ordning medelst statsmedel ett enklare förrättningsförfarande borde tillämpas under anlitande av tjänstemän med därefter anpassade kvalifikationer och med avstående mer eller mindre fullständigt från kontroll av företagens framtida underhåll. Enligt lantbruksstyrelsens mening borde hithörande frågor göras till föremål för närmare utredning. Även utskottet finner praktiska skäl tala för att ett avskiljande av smärre dikningsföretag bör komma till stånd. Dylika dikningsföretag äro vanligen belägna inom eller i nära anslutning till inägojorden och beröra ofta endast en jordägare. På grund härav torde bidragstagarens eget intresse för underhållet av utförda arbeten såsom regel kunna förutsättas utgöra tillräcklig garanti för underhållets fullgörande, och behandlingen av sådana torrlägningsärenden torde därför kunna inrättas efter enklare och för såväl staten som den enskilde mindre kostsamma linjer. Tydligt är också att genomförandet av en sådan anordning skulle verksamt bidra till minskning i lantbruksingenjörernas arbetsbörda. I likhet med lantbruksstyrelsen anser utskottet emellertid en närmare utredning av denna fråga böra äga rum. Önskvärt vore, om resultatet av en sådan utredning kunde framläggas för nästkommande års riksdag.

Vad angår det i motionen II:381 omhandlade särskilda fallet rörande viss reglering av Kalixälven måste även utskottet finna anmärkningsvärt, att en så betydande försening ägt rum i fråga om utredningen i ärendet. De närmare omständigheterna rörande denna försening framgå av den av förutvarande lantbruksingenjören i Norrbottens län avgivna förklaringen (Bilaga B), vilken visar, att förseningen i hudsak bottnar i bristen på tillräckliga arbetskrafter. Beträffande sistnämnda fråga har utskottet redan uttalat sin mening. Med hänsyn till vad lantbruksstyrelsen anfört synes det emellertid icke vara möjligt förverkliga motionärernas tanke, att regleringsförslaget skulle kunna framläggas redan vid 1933 års riksdag. Utskottet vill dock understryka önskvärdheten av att ifrågavarande undersökningsarbete snarast kommer till stånd och bedrives med all skyndsamhet — givetvis dock utan något eftersättande av den noggrannhet, som är av nöden, icke minst vid planläggande av ett företag av så stor omfattning.

Vad slutligen beträffar det särskilda i motionen II:380 framförda uppslaget, att vissa väganläggningar skulle kunna kombineras med och ingå i dikningsföretag, kan utskottet ej förorda detsamma.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

1) att riksdagen i anledning av motionerna I:195 och II:307 samt II:380 må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa

skyndsam utredning rörande frågan om ett enklare förrättningsförfarande beträffande statsunderstödda dikningsföretag av mindre omfattning ävensom framlägga för riksdagen de förslag, vartill utredningen må giva anledning; samt

2) att motionerna I:195 och II:307 samt II:380 och 381, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet här ovan anfört och hemställt, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 maj 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Carl E. Eriksson, Elof B. Andersson, Granath, Fritiof Gustafson*, friherre *Lagerfelt* och *Dalberg*, samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Pettersson* i Bjälbo, *Sköld*, *Hedlund* i Häste, *Carlström*, *Uddenberg*, *Bengtsson* i Kullen och *Pehrsson* i Bramstorp.

Bilaga A.**Kungl. lantbruksstyrelsen.**

Till riksdagens jordbruksutskott.

I skrivelse till kungl. lantbruksstyrelsen den 26 februari 1932 har Kungl. Maj:t anbefallt styrelsen att avgiva och till eder överlämna yttranden över följande inom riksdagen väckta, till eder hänvisade motioner, nämligen:

A) I: 195 och II: 307, likalydande, angående vidtagande av vissa åtgärder och anordningar i avseende å igångsättandet av utdikningsföretag;

B) II: 380 angående vissa synpunkter att beakta vid pågående utredning rörande ändrade grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond; samt

C) II: 381 angående påskyndande av undersökningen rörande reglering av Kalix älv vid Räktforsen.

Med anledning härav får lantbruksstyrelsen anföra följande.

Samtliga ifrågavarande motioner hava samband med varandra i sådant avseende, att i desamma påtalade förhållanden direkt anknyta sig till möjligheten att med de arbetskrafter, som för närvarande stå till disposition på lantbruksingenjörssdistrikten, tillgodose allmänhetens krav på skyndsam handläggning av förekommande torrlägningsärenden. Motionerna synas därför lämpligen böra här behandlas i ett sammanhang.

Beträffande de nuvarande arbetskrafternas otillräcklighet, speciellt i vad avser de nordligaste lantbruksingenjörssdistrikten, må erinras, att lantbruksstyrelsen har i skrivelse till Kungl. Maj:t den 20 februari 1932 föreslagit anställande av ytterligare tre extra lantbruksingenjörer, varigenom en viss avlastning av den på lantbruksingenjörerna nu vilande arbetsbördan borde kunna ernås. Enligt lantbruksstyrelsens i nämnda skrivelse uttalade uppfattning kunde emellertid nämnda åtgärd icke förväntas medföra önskad effekt i full omfattning, enär för sådant ändamål erfordrades en ännu större ökning av antalet förrättningsmän. Styrelsen ansåge likväl en sådan mera genomgripande förstärkning av arbetskrafterna på lantbruksingenjörssdistrikten böra tillsvidare anstå i avvaktan på närmare utredning av hithörande förhållanden.

Vad angår i motionerna framförda önskemål om förenklingar i det nuvarande tillvägagångssättet vid behandlingen av torrlägningsärenden, särskilt i fråga om dikningsföretag av mindre omfattning, må framhållas, att ett förenklat syneförfarande redan är sedan år 1927 under vissa förutsättningar författningsenligt medgivet och tillämpas i mycket stor utsträckning i fråga om särskilt de norrländska dikningsföretagen. Beträffande den rättsliga behandlingen av nämnda ärenden, när fråga är om företagens understödande med statsmedel i nu gällande ordning, torde någon ytterligare förenkling icke vara att tillråda med hänsyn till såväl statens intresse av att full garanti erhålles för arbetenas behöriga utförande och underhåll, som även de vittgående ekonomiska konsekvenser, som kunna bli en följd genom dylika företag för i desamma delaktiga jordägare. Av samma skäl får icke heller något eftersättas i fråga om kraven på noggrannhet och omsorg vid utförandet av markundersökningar och kostnadsberäkningar m. m. för sagda företag.

Lantbruksstyrelsen är fullt medveten om, att de fordringar, som från synpunkten av arbetenas understödjande med statsmedel för närvarande ställas på torrlägningsärendenas rättsliga och tekniska behandling, kunna mången gång synas onödigt stränga, när fråga är om dikningsföretag av särskilt enkel art och obetydlig omfattning. Det lärer emellertid av praktiska skäl knappast kunna komma i fråga att vid utdelandet av statsmedel från ett visst anslag tillämpa olika, av företagens större eller mindre storlek eller av förefintliga skiljaktigheter i andra avseenden beroende villkor. I övrigt må framhållas, att här berörda mindre dikningsföretag näppeligen kunna anses tillhöra tillämpningsområdet för ifrågavarande understödsverksamhet, närmast av de skälen, att dels dessa statsmedel huvudsakligen äro avsedda att underlätta tillkomsten av sådana företag av mera betydande omfattning, vilka jordägarna svårigen kunna utföra med egna krafter och medel, och dels statens kostnader för kontrollen m. m. av förenämnda obetydliga dikningsarbeten bliva i förhållande till dessas betydelse orimligt höga.

Erinras må, att lantbruksstyrelsen redan tidigare givit uttryck för denna uppfattning vid framläggandet den 21 oktober 1925 av förslag om revidering av grunderna för understödjande medelst statsmedel av torrlägningsföretag. Likaså må framhållas, att de jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande av statsrådet och chefen för kungl. jordbruksdepartementet den 13 november 1931 utsedda utredningsmännen uti sin den 23 februari 1932 avgivna utredning rörande ändrade grunder för understöd ur statens avdikningsanslag och statens avdikningslånefond förordat, att dikningsföretag av särskilt obetydlig omfattning borde avskiljas från förevarande understödsverksamhet, samt att i samband med eventuellt understödjande av dylika företag i annan ordning medelst statsmedel ett enklare förrättningsförfarande borde tillämpas under anlitande av tjänstemän med därefter anpassade kvalifikationer och med avstående mer eller mindre fullständigt från krav från statens sida på företagens framtida underhåll. Lantbruksstyrelsen finner för sin del hithörande frågor böra göras till föremål för närmare utredning.

Beträffande vad i motionen II:380 anförts om *förenklingar* vid upprättandet av ritningar och handlingar till torrlägningsförslag må framhållas, att vissa åtgärder i nämnda syfte redan vidtagits, och att ytterligare förenklingar äro under övervägande, dock med samtidigt beaktande av de krav, som ur olika synpunkter måste ställas på förrättningsakternas tydlighet och beständighet.

Vad slutligen angår den i motionen II:381 gjorda framställningen rörande ifrågasatt reglering av Kalix älv vid Räkthorsen får lantbruksstyrelsen, under återopande av i avskrift här bifogade yttrande av vederbörande lantbruksingenjör, framhålla, att ett tillgodoseende av det i motionen framförda önskemålet om regleringsförslagets framläggande till nästa riksdag icke synes möjligt, med mindre undersöknings- och utredningsarbetet bedrivs under yttersta forcering, något som emellertid styrelsen för sin del finner sig böra bestämt avråda med hänsyn till den därmed förenade risken i fråga om planläggningens tillförlitlighet.

Stockholm den 16 mars 1932.

Erik Insulander.

Olof Fredholm

Bilaga B.

Till kungl. lantbruksstyrelsen.

Med anledning av byråchefens O. Fredholm anmodan för mig att inkomma till kungl. lantbruksstyrelsen med redogörelse över av mig vidtagna förrättningsåtgärder för ett företag avseende reglering av Kalixälven vid den s. k. Råktforsen inom Över-Kalix socken av Norrbottens län, får jag härmed vördsamt anföra följande:

Nämnda företag, för vilket åtgärder påtänkts sedan länge, avser en utvidgning av Kalix-älven vid den s. k. Råktforsen för att motverka och förhindra sommar- och höstflöden i Kalixälv och dess biflod Ängesån. Dessa flöden uppträda till större eller mindre häftighet varje år, och därigenom åstadkommande stora skador på marker å holmar i och utmed stränderna av Kalix-älven och Ängesån, vilka marker äro belägna inom byarna Svartbyn, Bränna, Nybyn, Alså och hemmanet Nordhammar samt byn Vännäs uti Över-Kalix socken av Norrbottens län.

Dessa marker, som lida skada, utgöras till större delen av goda ängsmarker i synnerhet på holmarna och i älvstränderna, men även av odlade marker. Genom flödenas förhindrande torde stor båtnad tillskyndas förutom nämnda marker även en stor del odlingsmarker, som kunna uppodlas efter företagets utförande.

Befolkningen i nämnda trakter hava haft ett mycket stort fodertillskott från de förstnämnda markerna, men då flödena synas hava tilltagit under senare tid och de häftigaste flödena, som förut uppträtt ungefär vart femte år men nu återkommit nästan vart och vart annat år, varigenom avkastningen från dessa ängar och odlade marker helt eller delvis spolierats, beslöto större delen av ägarna till de vattenskadade markerna att vidtaga åtgärder för skadornas avhjälpande.

År 1922 avhöll dåvarande landshövdingen i Norrbottens län G. Malm ett sammanträde i frågan med ortsbefolkningen i Bränna. Vid detta sammanträde närvar bland andra lantbruksingenjören K. Elfström, som lämnade vissa upplysningar av teknisk och juridisk art för frågans bedömande. Dessutom valdes vid detta sammanträde en kommitté, som fick i uppdrag att föra frågan framåt.

Då lantbruksingenjör Elfström avflyttade från Norrbotten år 1923, medhann han ej göra något åt saken. Sedan jag tillträtt lantbruksingenjörstjänsten i Norrbotten, blev jag av därvarande länsstyrelsen anmodad att avgiva yttrande i ärendet, enär intressenterna i det blivande företaget ämnade genom länsstyrelsen ingå till statsmakterna med anhållan om bidrag till kostnaderna för en förrättning enligt vattenlagen för ärendets utredning. Lantbruksingenjör Elfström hade vid ovannämnda sammanträde uppskattat kostnaderna för en sådan förrättning till omkring 40 å 50 tusen kronor.

Då jag ansåg det oerhört svårt att kunna angiva något mera direkt belopp för nämnda förrättningskostnader, anhöll jag att först få verkställa en okulärundersökning och utredning för att utröna möjligheterna för

företagets utförande i såväl tekniskt som juridiskt hänseende, samt att om möjligt närmare bestämma kostnaderna för en blivande syneförrättning.

På intressenternas ansökan förordnade kungl. lantbruksstyrelsen mig den 28 juli 1924 att verkställa en sådan okulärundersökning. På grund av det myckna arbetet i distriktet, hann jag ej påbörja denna förrättning förrän år 1926. På våren detta år uppsatte jag 3 stycken peglar, vid Räkthors, Bränna och Gyljen, för verkställande av vattenståndsobervationer i Kalix-älven och Ängesån vid nämnda platser, vilka observationer pågingo varje år från islossning till isläggning under min tjänstetid i Norrbotten. Vidare lät jag under år 1926 verkställa en okulärinmätning av de marker, som väntades få nytta av det blivande företaget, varjämte jag lät verkställa en mindre pejling i Räkthorsen. På grundval av dessa undersökningar upprättade jag en plankarta över de vattenskadade markerna och beräknade deras ungefärliga areal, samt verkställde en approximativ beräkning av såväl kostnaderna för företagets utförande som värdet av den båtnad, som skulle uppkomma genom företagets utförande. Därjämte gjorde jag en beräkning av kostnaderna för en blivande syneförrättning enligt vattenlagen, som skulle föregå företagets utförande. Denna förrättningskostnad beräknades av mig till 40,000 kronor, varav 25,000 kronor skulle utgöra arvode till förrättningsmannen och biträdande förrättningsmannen samt godemännen. Återstående 15,000 kronor beräknades av mig till hantlangningskostnader.

(Då den av mig upprättade nämnda plankartan på grund av kostnads-hänsyn endast uppgjordes i stora drag utan några detaljmätningar för att företagets omfattning skulle kunna överblickas, kan denna karta ej läggas till grund för den blivande syneförrättningen.)

Sedan jag upprättat ett preliminärt förslag för det blivande företaget avhöll landshövding G. Malm den 2 juni 1928 ett sammanträde med intressenterna i Bränna, vid vilket sammanträde jag var närvarande och redogjorde för det upprättade preliminära förslaget, det blivande företagets omfattning till areal m. m., den av mig beräknade kostnaden för företagets utförande och det båtnadsvärde, som skulle kunna erhållas, tillika med upplysning angående den syneförrättning, som måste föregå företagets utförande, samt den av mig beräknade förrättningskostnaden och de statsunderstöd, som skulle kunna erhållas till det blivande företagets genomförande. Vid sammanträdet uppdrogs åt den förutnämnda utsedda kommittén att ingå till statsmakterna med anhållan om ett statsbidrag av 25,000 kronor till bestridande av kostnaderna för en syneförrättning för det blivande företaget. Denna ansökan överlämnade jag till länsstyrelsen i Norrbottens län på eftersommaren 1928 tillsammans med mitt preliminära förslag åtföljt av ritningar och yttrande i ärendet, som avgivits av mig, vilket av länsstyrelsen vidare befordrades.

Sedan det begärda bidraget beviljats på våren 1929 upprättade jag en syneansökan, som överlämnades till intressenterna. Denna ansökan inlämnades ej till länsstyrelsen i Norrbottens län förrän i slutet av år 1930, troligtvis på grund av svårighet att skaffa garanti för uppfyllande av de villkor, som uppställts för bidragets erhållande. På grund härav inkom denna ansökan ej i min resplan för år 1930 förrän den 12 december detta år. Härigenom medhann jag ej, innan jag avflyttade från Norrbotten, att verkställa några förrättningsåtgärder med anledning av denna syneansökan, vilken jag sedan överlämnade till min efterträdare i Norrbotten.

Förrättningen kommer enligt min uppfattning att bli synnerligen

omfattande, då det blivande företaget kommer att beröra förutom torrläggning av mark även allmän flottled, allmän farled, vattenkraft och fiske.

Någon biträdande förrättningsman har mig veterligen ej förordnats. Jag ansåg det lämpligast, att sådan förordnades, sedan förrättningen påbörjats.

Kalmar den 13 mars 1932.

Erik Lindqvist.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

I Kungl. Lantbruksstyrelsen.

A. Berg.

Bilaga C.

Tabell utvisande den omfattning, vari på lantbruksingenjörernas handläggning beroende förrättningar hunnit avslutas under olika år.

Kalenderår	Under året avslutade		Till nästa år överförda				Under året inställda		Summa antal
			delvis handlagda		icke handlagda				
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
1905	1,121	81	133	9	98	7	41	3	1,393
1910	1,420	80	200	11	90	5	67	4	1,777
1915	1,577	71	240	11	272	12	142	6	2,231
1919	1,853	57	479	15	597	18	313	10	3,242
1920	2,098	59	513	14	678	19	281	8	3,570
1921	2,496	63	481	12	745	19	246	6	3,968
1922	2,647	66	503	12	589	15	297	7	4,036
1923	2,884	66	609	14	628	14	268	6	4,389
1924	2,770	60	703	15	887	19	250	6	4,610
1925	3,086	61	624	12	1,163	23	226	4	5,099
1926	3,316	55	824	14	1,446	24	394	7	5,980
1927	2,691	48	1,040	18	1,564	28	305	6	5,600
1928	2,767	46	1,226	20	1,764	29	280	5	6,037
1929	2,953	46	1,189	18	2,055	31	304	5	6,501
1930	3,074	46	1,399	21	2,013	30	198	3	6,684